

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Радомир, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **АНТОН Р. ИГНАТОВ**

при участието на секретаря В.М. К.

като разгледа докладваното от **АНТОН Р. ИГНАТОВ** Административно наказателно дело № 20221730200221 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.58д и сл. ЗАНН.

С наказателно постановление № 22-0328-000085/16.08.2022 г. на началник група в ОДМВР- Перник, РУ- Радомир, упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, на жалбоподателя Д. П. М., ЕГН *****, с адрес гр.Варна, ж.к.“В.” № ., вх., ет., ап..., са наложени административни наказания по чл.175, ал.3, т.1, пр.3 от ЗДвП– „глоба” в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца, като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 10 контролни точки.

Наказателното постановление е обжалвано в срок от жалбоподателя и по изложените от същия в жалбата обстоятелства и съображения, моли съда да го отмени изцяло.

Наказващият орган- началник група в ОДМВР- Перник, РУ- Радомир, редовно призован не е изпратил представител в съдебно заседание, но е изразил писмено становище, че жалбата следва да бъде оставена без последствие, като обжалваното наказателно постановление бъде потвърдено.

Районна прокуратура- Перник, ТО- Радомир, редовно уведомена, не е изпратила представител в съдебно заседание и не е изразила становище по жалбата.

Районният съд, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл. 14 и чл.18 НПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана със съставянето на Акт за установяване на административно нарушение серия ГА №

...../24.04.2022 г. на К. К., на длъжност „ст.полицай“ към РУ- Радомир. Според констатациите в същия, на 23.04.2022 г., в 23.20 часа, в гр.Радомир, по ул.“К.“, с посока към ул.“М.Г.“, жалбоподателят Д. П. М. е управлявал лек автомобил, марка „Форд- Фиеста“, с рег. № СА.....ХР, собственост на фирма "М. П. Л.“ ЕООД, с булстат: ....., като автомобилът е със служебно прекратена регистрация по чл.14, ал.15 от ЗДвП, в сила от 22.04.2022 г.

Видно от приложеното постановление за отказ от образуване на досъдебно производство от 08.08.2022 г. на РП- Перник, ТО- Радомир, регистрацията на автомобила е била служебно прекратена, тъй като жалбоподателят, в продължение на два месеца от придобиването на собствеността върху същия не го е пререгистрирал.

По делото са разпитани като свидетели актосъставителя К. К. и свидетеля по акта Б. К.. Според първия свидетел, който работи като „младши инспектор“ в Група „Охранителна полиция“ към РУ-Радомир, двамата с другия свидетел били нощна смята, в ж.к.“А.“. тавм спрели овтомобила, управляван от жалбоподателя, който бил тръгнал да обикаля черквата. Проверката била рутинна. Взети били документи за проверка и от справка в таблета се оказало, че автомобилът не е регистриран по надлежния ред. Автомобилът бил лизингов до преди 2-3 дни. Към момента си бил негов. Това бил проблемът, че до няколко месеца бил изплащал лизинг и в системата го давал нерегистриран по надлежен ред. Свидетелят съставил акта. Нямаło възражения от негова страна.

Свидетелят Б. К., на длъжност „старши полицай“ в РУ-Радомир, не си спомня датата. При спирането на лекия автомобил, при проверка чрез таблета се оказало, че МПС-то е дерегистрирано. След справка в ОДЧ- Радомир се оказало, че на МПС-то не са сменени талоните и не е направена нужната регистрация. Колегата съставил акта, а той се подписал на акта. Предполага, че не е имало възражения.

Въз основа на съставения АУАН началник група в ОДМВР- Перник, РУ- Радомир, упълномощен с 81213-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи издал обжалваното наказателно постановление № 22-0328-000085/16.08.2022 г., с което на жалбоподателя Д. П. М., ЕГН *****, с адрес гр.В., ж.к.“В.“ № ., вх., ет.. ап....., са наложени административни наказания по чл.175, ал.3, т.1, пр.3 от ЗДвП– „глоба” в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца, като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 10 контролни точки.

От правна страна.

Жалбата е подадена в срок и като такава е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е основателна, по следните съображения:

За да се произнесе по съществото на правния спор /по основателността на жалбата/, съдът съобрази, че настоящото производство е от административнонаказателен характер и същественото при него е да се установи има ли извършено административно нарушение от лицето посочено в АУАН и НП. Тук следва да се отбележи, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т. е. посоченото в акта не се смята за доказано. Това означава, че в тежест на административнонаказващия орган, тъй като именно той е субектът на административнонаказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно

нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител. Разбира се при налагане на имуществена санкция на Еднолични търговци или Юридически лица се отнася до обективна невиновна отговорност и съответно в тези случаи е достатъчно доказването на извършване на нарушението от обективна страна, като не се изследва въпрос за вина. Същата се определя като психично отношение на дееца към деянието и резултата от него и по тази причина подобно психично отношение не може да бъде формирано от ЕТ или ЮЛ. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на Наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно наказателното преследване. В тази насока е налице различие в понятията „неправилно” и „незаконосъобразно” наказателно постановление. Когато АУАН или НП не са издадени от надлежен орган или не са издадени в установените законови срокове или не съдържат изискуемите от закона реквизити или са нарушени съществени процесуални правила при съставянето на акта и издаването на НП, то последното ще следва да бъде отменено като незаконосъобразно. Тук следва да се посочи, че критерият за определяне на съществените нарушения на процесуалните правила е този, че нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните в която и да е фаза на процеса. Когато, обаче, са спазени всички процесуални правила и срокове, то НП е законосъобразно издадено и именно тогава съдът следва да провери, дали то е правилно, т. е. дали има извършено административно нарушение. Именно административно наказващият орган е този, който следва да установи пред съда, че има извършено административно нарушение /такова, каквото е описано в акта/ и че същото е извършено от лицето, посочено като нарушител. Ако това не бъде доказано пред съда, то НП следва да бъде отменено като неправилно, тъй като не е доказано извършването на нарушението. Едва когато НП е законосъобразно и се докаже извършването на съответното нарушение може да бъде разгледан и въпросът за съответствието на наложената санкция с тежестта на нарушението /само когато размерът на административното наказание или имуществената санкция може да бъде определен в някакви граници, а не е фиксиран в закона/.

Настоящата съдебна инстанция е такава по същество и задължението на съда е служебно да следи за законосъобразността на обжалваното наказателно постановление.

Във връзка с посоченото, съдът констатира че АУАН, така и обжалваното Наказателно постановление са издадени от оправомощени за това лица, притежаващи нужната за това компетенция съгласно разпоредбата на чл.189, ал.1 от ЗДвП и оправомощителна Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи. Както в АУАН, така и в НП са изложени всички обстоятелства в съответствие с изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и че АУАН е съставен в рамките на визирания в чл.34, ал.1 от ЗАНН срок. В този смисъл описанието на нарушението е пълно, точно, ясно, така че жалбоподателят е разбрал за какво негово деяние е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

По отношение на правилността на наказателното постановление настоящият съдебен състав намира следното:

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение

по чл.140, ал.1 от ЗДвП. От обективна страна по делото по категоричен начин се доказва, че на посочените в наказателното постановление време и място – на 23.04.2022 г., в 23.20 часа, в гр.Радомир, по ул.“К.“, с посока към ул.“М. Г.“, жалбоподателят Д. П. М. е управлявал лек автомобил, марка „Форд- Фиеста“, с рег. № СА7811ХР, собственост на фирма "М.П. Л.“ ЕООД, с булстат: ....., като автомобилът е със служебно прекратена регистрация по чл.14, ал.15 от ЗДвП, в сила от 22.04.2022 г. Следователно той е бил водач на МПС по смисъла на § 6, т.25 от допълнителните разпоредби на ЗДвП и е годен субект на вмененото му във вина административно нарушение, тъй като съгласно чл.175, ал.3, предл.1 ЗДвП отговорността за извършеното нарушение се носи от водача на превозното средство. Доказва се по делото на следващо място, че управляваният от жалбоподателя лек автомобил не е бил надлежно регистриран. Видно от приложеното постановление за отказ от образуване на досъдебно производство регистрацията на автомобила е била служебно прекратена, тъй като жалбоподателят, в продължение на два месеца от придобиването на собствеността върху същия не го е пререгистрирал. С разпоредбата на § 2, т.4 от допълнителните разпоредби на Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства е дадена легална дефиниция на понятието регистрация, което представлява административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. Към датата на извършване на нарушението – 23.04.2022 г., процесният лек автомобил „Форд- Фиеста“, с рег. № СА.....ХР, собственост на фирма "М.П.Л.“ ЕООД, не е разполагал с такова административно разрешение, поради което правилен е изводът на АНО, че МПС не е било надлежно регистрирано. Този извод се прави от събраните по делото доказателства, като от показанията на разпитаните по делото свидетели К. К. и Б. К., изцяло кредитирани от съда, се установи, че по време на проверката е била извършена справка чрез таблета в информационната система на МВР, при която се установило, че управляваният от жалбоподателя лек автомобил не е имал изискуемото административно разрешение да участва в пътното движение. Ирелевантно за делото е на какво основание първоначалната регистрация на превозното средство е била прекратена. Нарушението по чл.140, ал.1 ЗДвП е формално и с факта на привеждането в движение по пътищата, отворени за обществено ползване, на моторното превозно средство, което не разполага с административно разрешение да участва в движението, нарушението е било довършено от обективна страна.

В противовес на горните изводи жалбоподателят не е ангажирал доказателства за наличие на регистрация на посоченото МПС и в този смисъл не се оборва извода за извършеното административно нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП.

За да издаде наказателно постановление, с което да наложи на извършителя административно наказание, административно-наказващият орган следва, освен да установи, че деянието представлява административно нарушение, че нарушението е извършено от лицето, посочено като нарушител, също и да установи, че нарушението е извършено

виновно от лицето. Относно вината съдът намира, че същата е доказана изцяло. След като жалбоподателят е съзнавал, че е управлявал автомобил с изтекъл договор за лизинг, което предполага регистрация на същия на негово име, то той е бил длъжен да знае, че ще последва дерегистрация по служебен път и в случай, че не последва нова такава в рамките на два месеца от прехвърляне на собствеността и е управлявал автомобила.

По отношение на размера на наказанията.

За така извършеното от жалбоподателя административно нарушение по чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, е предвидено административно наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 6 до 12 месеца и административно наказание „глоба“ от 200 до 500 лева. При определяне на размера на наказанието съдът следва да вземе предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя по аргумент от чл.27, ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай административнонаказващият орган е наложил наказания „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 6 месеца и „глоба“ в размер на 200 лева. И двете наказания са индивидуализирани в минималния предвиден за всяко от тях размер, който според настоящия състав напълно съответства на степента на обществена опасност на деянието и на дееца, съобразявайки и младата му възраст, близка до непълнолетието към датата на извършване на нарушението, което обстоятелство съдът отчита като смекчаващо. Правилно е определена и приложимата в случая санкционна разпоредба. Настоящото производство е образувано по жалба на наказаното лице, поради което и съдът не би могъл да влошава положението му. Следователно не е допуснато нарушение нито при определянето, нито при индивидуализацията на наложените наказания.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, пр.1-во от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-0328-000085/16.08.2022 г. на началник група в ОДМВР- Перник, РУ- Радомир, упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което на жалбоподателя Д. П. М., ЕГН *****, с адрес гр.В., ж.к.“В.“ № ., вх., ет., ап...., са наложени административни наказания по чл.175, ал.3, т.1, пр.3 от ЗДвП– „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 10 контролни точки.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишки административен съд на основанията, предвидени в Наказателно- процесуалния кодекс по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс в 14- дневен срок от получаване на съобщенията.

Вярно с оригинала,

Секретар:/И.С./

Съдия при Районен съд – Радомир: _____/п/_____